

Γιατί τόσοι πόνοι πάνω στη γη;

Γέροντας Κλεόπας Ηλίου.

Οι πόνοι στον κόσμο είναι επακόλουθα της αμαρτίας (Ιώβ 4:8· Ψαλ. 7:14-16· Παροιμ. 22:8· Ιερ. 4:18). Τα διάφορα παθήματα είναι τιμωρίες για αμαρτίες (Λευ. 26:24-28· Β' Βασ. 7:14), αν, όμως, θα δεχθούμε όλα τα παθήματα με υπομονή και ευχαριστία, θα μας φέρουν μεγάλο πνευματικό όφελος προς σωτηρία της ψυχής μας.

Γενικά βλέπουμε, ότι όσο πληθαίνουν οι αμαρτίες και οι κακίες στον κόσμο, τόσο πληθαίνουν και οι παιδαγωγικές επισκέψεις, δηλαδή ο λιμός, οι σεισμοί, οι πόλεμοι, οι πάσης φύσεως αρρώστιες και ο θάνατος. Η μέριμνά μας, των χριστιανών, είναι να εγκαταλείψουμε τις αμαρτίες, να συμφιλιωθούμε με τον Θεό και να έχουμε φόβο Θεού, ταπείνωση και υπομονή, και τότε όλες αυτές οι ταλαιπωρίες θα λιγοστέψουν και θα μας είναι πολύ ωφέλιμες για τη σωτηρία μας.

Ποιος είναι ο λόγος και ο σκοπός των θλίψεων;

Για τους χριστιανούς ο σκοπός των θλίψεων είναι μόνο ένας: η εξιλέωση των αμαρτιών εδώ στη γη με διαφόρων ειδών

ασθένειες, θλίψεις και πόνους, για την κάθαρση και τη σωτηρία της ψυχής. Για τους κακούς που δεν θέλουν να διορθωθούν, να μετανοήσουν, οι θλίψεις από τη γη παραμένουν ως ένας αρραβώνας των αιώνιων βασάνων. Και γι' αυτούς που δέχονται με υπομονή και ευχαριστία τον πόνο και στρέφονται στη μετάνοια, ο πόνος, οποιουδήποτε είδους και αν είναι, είναι η καλύτερη οδός διορθώσεως και εξιλέωσews των αμαρτιών, που τους λυτρώνει από τα αιώνια βάσανα.

Βλέπουμε πως όσοι πάσχουν περισσότερο στη γη είναι πιο συμφιλιωμένοι με τη συνείδησή τους, είναι πιο καλοί, πιο ταπεινοί, πιο δυνατοί στους πειρασμούς, πιο κοντά στο Θεό, και σώζονται πιο εύκολα, όπως ο δίκαιος Ιώβ, ο φτωχός Λάζαρος, οι άγιοι Απόστολοι, οι Μάρτυρες, οι Όσιοι και τόσοι άλλοι. Και όποιοι ζουν καλά, είναι υγιείς, έχουν περιουσίες και ό,τι επιθυμούν πάνω στη γη, αλλά είναι συνήθως ολιγόπιστοι, ανελεήμονες, τύραννοι, πλεονέκτες, εγωιστές, αυτοί φοβούνται τον θάνατο και πεθαίνουν με βαριές αμαρτίες, προς αιώνια τιμωρία.

Ο πόνος στέλνεται από τον ουρανό για τη σωτηρία, για δοκιμασία, για τη συγχώρηση αμαρτιών και για πνευματική πρόοδο. Μόνο να τον δεχόμαστε με ευχαριστία, σαν από το χέρι του Θεού, όπως λέει και ο προφήτης Δαβίδ: «Η ράβδος σου και η βακτηρία σου, αυτά με παρεκάλεσαν» (Ψαλ. 22:5). Επομένως η ράβδος και η βακτηρία του πόνου παρηγορεί τους καλούς και τους πιστούς, τους δίνει πρόοδο στις καλές πράξεις, τους καθαρίζει από αμαρτίες και τους κάνει άξιους μεγαλύτερου στεφανιού και ανταμοιβής στον ουρανό. Και για τους κακούς, η ράβδος του πόνου είναι κάλεσμα προς μετάνοια, είναι τιμωρία αντί τιμωρίας και χαλινάρι, διότι δεν θέλουν να πλησιάσουν τον Κύριο (Ψαλ. 31:10).

Πώς πρέπει να υπομένουμε την αρρώστια, την αδικία, τη λαιδορία, τη φτώχεια και οποιοδήποτε πόνο πάνω στη γη;

Να έχουμε πρώτα την πίστη ότι ο πόνος, οποιουδήποτε είδους και αν είναι, ορίζεται για μας από τον Θεό, τον ουράνιό μας Πατέρα, προς σωτηρία μας και όχι προς αιώνια καταδίκη μας. Έπειτα πρέπει να δεχθούμε τον πόνο με υπομονή και ευχαριστία. Και η υπομονή μας πρέπει να συνοδεύεται από ευσέβεια και εγκράτεια (Β' Πετρ. 1:2-7· Κολ. 1:11) και από ελπίδα.

Η υπομονή στον πόνο αυξάνεται μέσα μας με την προσευχή, την εξομολόγηση και θεία κοινωνία, με την ανάγνωση ιερών βιβλίων, με τον συλλογισμό των παθών του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και όλων των Αγίων Του· με την επίσκεψη αυτών που ασθενούν βαρύτερα από εμάς και με τον συλλογισμό της αιώνιας μακαριότητας στον παράδεισο. Διότι άλλη οδός σωτηρίας δεν υπάρχει, παρά μόνο με τον σταυρό, με το πάθος, με την υπομονή και τη θυσία, όπως λέει ο Σωτήρας: «εν τη υπομονή ημών κτήσασθε τας ψυχάς υμών» (Λκ. 21:19). «Ο δε υπομείνας εις τέλος, ούτος σωθήσεται» (Ματθ. 24:13).

**Από το περιοδικό «Όσιος Φιλόθεος της Πάρου» τ. 8,
Μάιος-Αύγουστος 2003, εκδ. Ορθόδοξος Κυψέλη, σελ. 11.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>